

Υπόθεση C-205/99

**Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares
(Analir) κ.λπ.**

κατά

Administración General del Estado

(αίτηση του Tribunal Supremo
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών — Θαλάσσιες ενδομεταφορές —
Προϋποθέσεις χορηγήσεως και διατηρήσεως της προηγούμενης διοικητικής
άδειας — Επιβολή υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας και ταυτόχρονη σύναψη
συμβάσεως αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα J. Mischo της 30ής Νοεμβρίου
2000 I-1274
Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2001 I-1295

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Μεταφορές — Θαλάσσιες μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπηρεσίες τακτικών θαλάσσιων ενδομεταφορών — Υποβολή σε προηγούμενη διοικητική άδεια — Συμπερίληψη, στις προϋποθέσεις χορηγήσεως και διατηρήσεως της εν λόγω άδειας, μιας προϋποθέσεως που επιτρέπει τον έλεγχο της φερεγγυότητας του εφοπλιστή — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις (Κανονισμός 3577/92 του Συμβουλίου, άρθρα 1 και 4)*

- 2 *Μεταφορές — Θαλάσσιες μεταφορές — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Υπηρεσίες τακτικών θαλάσσιων ενδομεταφορών — Υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας και συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας — Ταυτόχρονη εφαρμογή των δύο αυτών μέσων — Επιτρέπεται — Προϋποθέσεις*
 (Κανονισμός 3577/92 του Συμβουλίου, άρθρα 2, σημείο 3, και 4 § 1)

1. Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4 και 1 του κανονισμού 3577/92, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), δεν επιτρέπουν να εξαρτάται η παροχή υπηρεσιών τακτικών θαλάσσιων ενδομεταφορών προς και από τα νησιά, καθώς και μεταξύ των νησιών, από προηγούμενη διοικητική άδεια παρά μόνον εάν:

— μπορεί να αποδειχθεί ότι υπάρχει πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας λόγω της ανεπάρκειας των υπηρεσιών τακτικών μεταφορών σε κατάσταση ελεύθερου ανταγωνισμού·

— αποδεικνύεται επίσης ότι αυτό το σύστημα προηγούμενων διοικητικών αδειών είναι αναγκαίο και ανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό·

— ένα τέτοιο σύστημα στηρίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια, μη εισάγοντα διακρίσεις και εκ των προτέρων γνωστά στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις.

Εξάλλου, το κοινοτικό δίκαιο δεν αντιτίθεται στην εξουσία κράτους μέλους να περιλαμβάνει στις προϋποθέσεις χορηγίσεως και διατήρησεως της προηγούμενης διοικητικής άδειας ως μέσου επιβολής υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε κοινοτικό πλοιοκτήτη μια προϋπόθεση επιτρέπουσα να εκτιμάται η φερεγγυότητά του, όπως η απαίτηση ότι ο τελευταίος πρέπει να έχει ενημερότητα στην πληρωμή των φορολογικών του οφειλών ή των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, παρέχοντας έτσι στο εν λόγω κράτος μέλος τη δυνατότητα να ελέγχει την «ικανότητα παροχής υπηρεσιών» του πλοιοκτήτη αυτού, εφόσον η προϋπόθεση αυτή εφαρμόζεται επί βάσεως αποκλείουσας τις δυσμενείς διακρίσεις.

(βλ. σκέψεις 40, 51, διατακτ. 1-2)

2. Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 3577/92 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος, για την ίδια γραμμή ή την ίδια θαλάσσια διαδρομή, να επιβάλλει υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας σε ναυτιλιακές επιχειρήσεις και να συνάπτει ταυτοχρόνως με άλλες επιχειρήσεις συμβάσεις αναθέσεως δημόσιας υπηρεσίας κατά την έννοια του

άρθρου 2, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, προς εκτέλεση της ίδιας τακτικής γραμμής από και προς νησιά, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι υπάρχει πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας και στο μέτρο που η ταυτόχρονη αυτή εφαρμογή γίνεται επί βάσεως η οποία

αποκλείει τις δυσμενείς διακρίσεις και δικαιολογείται σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό δημοσίου συμφέροντος.

(βλ. σκέψη 71, διατακτ. 3)